

[Honoré]

udbytte. Jeg er enig i hr. Ib Nørlunds ønske om en afspændingspolitik. Spørgsmålet er bare, hvad målet for en sådan afspændingspolitik kan være. Jeg er bange for, at en utilstøttet virkning af hr. Ib Nørlunds afspændingspolitik kunne være et sovjetisk overherredømme, ikke blot som nu over den østlige del af Europa, men også over Vesteuropa.

Jeg har spurgt udenrigsministeren, om udenrigsministeren var enig i, at Mellemfolkeligt Samvirke som statsligt organ eller som organ for statslig udviklingsbistand kan give udtryk som en hvilken for helst politisk holdning til udviklingsbistand. Er det muligt, at et sådant organ kan have en holdning eller udvikle en holdning, der meget groft sagt kan skildres således, at man er tilhænger af en militær omvæltning i det sydlige Afrika, en militær revolution, gerne en meget blodig revolution, og foretrækker den for en fredelig overgang til sort flertalsstyre, og at man søger at bibringe danske u-landsfrivillige, naturligvis gennem organisationens publikationer, en sådan holdning? Er det muligt, er det virkelig acceptabelt, at et organ for statslig udviklingsbistand kan have en anden udenrigspolitisk målsætning end regering og de bevilgende myndigheder? Mener udenrigsministeren virkelig, at udlandet kan skelne mellem Mellemfolkeligt Samvirkes udenrigspolitik og udenrigsministeriets og Danidas udenrigspolitik? Jeg tror det ikke. Men udenrigsministeren mener det åbenbart.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er ked af, at jeg bliver nødt til at tage hr. Honorés små glæder fra ham – han har så få her i livet. Hr. Honoré kunne have sparet sig det, hvis han blot havde hørt efter, hvad jeg sagde, men man kan også kræve for meget. Jeg sagde – og da jeg talte efter manuskript, er jeg i stand til at gentage det ordret:

»Når jeg ser på udviklingen i Indokina, må jeg som socialist erkende, at der helt åbenbart også eksisterer andre konfliktskabende kræfter end imperialismen og undertrykkelse. Den historisk skabte nationalisme er i sig selv en væsentlig faktor. Den gør sig også gældende på det afrikanske kontinent.«

At hr. Honoré nu læser alt muligt – jeg ved ikke, om jeg må sige vås, når det var mig

selv, det skulle gå ud over – alt muligt vås ind i det, jeg sagde, kan jeg ikke gøre for. Alt det, hr. Honoré i øvrigt sagde, anser jeg for noget, der svarer til netop den betegnelse, jeg lige anvendte. Jeg bliver altså nødt til helt at tage glæden fra hr. Honoré. Jeg kan bare konstatere, hvad der ikke overrasker mig, at nogen gryende erkendelse hos hr. Honoré må vi stadig lede længe efter.

(Kort bemærkning).

Honoré (KrF):

Så vidt jeg kunne forstå hr. Gert Petersens ord, som blev fremført i en meget, meget lavmælt tone – måske var det på grund af hr. Gert Petersens erkendelse af argumenternes holdbarhed – så var nationalisme angivet som en af kilderne til konflikt, men ikke som den eneste. Jeg tænkte, at der måske i dette lå en erkendelse hos hr. Gert Petersen af, at socialisme var et konfliktskabende element, men det forelå der altså ikke. Jeg beklager.

Ib Christensen (DR):

Hr. Ninn-Hansen var så glad for den socialdemokratiske afværgedagsorden, og han mener, at man ved vedtagelse af denne afværgedagsorden fastslår enigheden om udenrigspolitikken. Man må vel nok sige, at selv om nøjsomhed er en gammel konservativ dyd, så kan man også drive dyderne så vidt, at det nærmer sig det fuldstændig absurde, for der står jo kun, at man tager ministerens redegørelse til efterretning.

Jeg har læst fremskridtspartiets EF-valgprogram, hr. Jørgen Junior, men der er noget, som fremskridtspartiet enten ikke har fattet eller også ikke vil erkende, og det er, at EF-bureaukratiet ikke er et eller andet ondt og skadeligt og trist, der tilfældigvis og ad mærkelige veje er blevet en frugt af EF-samarbejdet, men at EF-bureaukratiet – med hvad det indebærer af tonsvis af forordninger og direktiver, ansættelse af hærskarer af embedsmænd i de enkelte nationalstater foruden i EF – og hele systemet simpelt hen er en frugt af den ideologi, der ligger i Romtraktaten, en uundgåelig frugt. Sagen er den, at når man skal gennemføre en sammenslutning, der skal gøres stadig snævrere mellem de europæiske folk, som forordet siger, og når man skal gennemføre ligelige og ens konkurrencevilkår ved fjernelse af alle hin-